

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. lipca 1908.

Treść: (№ 142—148.) 142. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Szybeniku do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy. — 143. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia obrotu przeprawnego przez terytorium bawarskie. — 144. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia spisu głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnym. — 145. Rozporządzenie, dotyczące zezwolenia na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee w powiecie politycznym Tamsweg w Solnogradzie. — 146. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia kilku królewsko węgierskich głównych urzędów celnych II. klasy na urzędy I. klasy. — 147. Obwieszczenie dotyczące przeniesienia na gminę królewskiego głównego miasta Pragi koncesyi na normalnotorową kolejkę elektryczną, wiodącą od zbiegu ulicy Pałackiego z ulicą Hawliczka aż do stacji końcowej w Zyzkowie przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej. — 148. Ustawa, dotycząca pozbycia i obciążenia przedmiotów, należących do nieruchomości państwa.

142.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 19. maja 1908.,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Szybeniku do odprawiania przesyłek roślin, nadchodzących z zagranicy.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882., Dz. u. p. Nr. 107., dotyczącego środków ostrożności, które zachować należy w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celný główny w Szybeniku do odprawiania posyłek, nadchodzących z zagranicy a zawierających przedmioty wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przep. wyk. do ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.), według przepisów wydanych co do odprawiania takich posyłek przez urzędy celne do tego upoważnione.

Korytowski wlr.
Fiedler wlr.

Biennerth wlr.
Ebenhoch wlr.

143.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami handlu i kolei żelaznych z dnia 22. czerwca 1908.,

dotyczące ograniczenia obrotu przeprawnego przez terytorium bawarskie.

Dopuszczalny w myśl § 21. przepisu o wykonywaniu ordynacji celnej i monopolowej z roku 1835. obrót przeprawy przez terytorium zagraniczne, odgraniczony granicą celną od Bregencyi do Asch, ściętnia się o tyle, iż, począwszy od dnia 15. sierpnia 1908., nie należy nadal przedsiębrać przekazywania towarów w postępowaniu przeprawnem w wzajemnym obrocie pomiędzy głównymi urzędami celnymi Engelhartzell, Passawa, Simbach i Bregencya-Lindau tudzież z głównych urzędów celnych Solnogród i Kuffstein do jednej z wyżej wymienionych stacji i odwrotnie.

Przeprawianie towarów pomiędzy głównymi urzędami celnymi Solnogród i Kuffstein utrzymuje się w obu kierunkach i nadal w mocy.

Korytowski wlr.

Derschatta wlr.

Fiedler wlr.

144.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu i handlu z dnia 11. lipca 1908.,

dotyczące uzupełnienia spisu głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnem.

Spis głównych korporacji i organów rolniczych i leśniczych, właściwych do wystawiania certyfikatów w postępowaniu celnem, który ogłoszono rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 16. maja 1907., Dz. u. p. Nr. 130., uzupełnia się w rozdziale „W obrębie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa“ a mianowicie pod lit. B przez wciągnięcie słów:

„Czechy . . . Niemieckie Towarzystwo leśnicze dla Czech.“

Korytowski wlr. Fiedler wlr.
Ebenhoch wlr.

145.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1908.,

dotyczące zezwolenia na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee w powiecie politycznym Tamsweg w Solnogradzie.

Zmieniając rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. września 1892., Dz. u. p. Nr. 163., zezwala się aż do odwołania na rozsprzedaż soli kuchennej, pochodzącej z saliny Aussee także w powiecie politycznym Tamsweg (Lungau) w księstwie Solnogradzkim.

Korytowski wlr.

146.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. lipca 1908.,

dotyczące przekształcenia kilku królewsko węgierskich głównych urzędów celnych II. klasy na urzędy I. klasy.

Według zawiadomienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu wyposażono główne urzędy

celne II. klasy w Aradzie, Győr. Koloszwazrze i Szegedynie w tytuł i upoważnienia głównych urzędów celnych I. klasy z mocą obowiązującą od dnia 1. sierpnia 1908.

Korytowski wlr.

147.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lipca 1908.,

dotyczące przeniesienia na gminę królewskiego głównego miasta Pragi koncesyi na normalnotorową kolejkę elektryczną, wiodącą od zbiegu ulicy Pałackiego z ulicą Hawliczka aż do stacyi końcowej w Żyżkowie, położonej przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej.

Skoro gmina królewskiego głównego miasta Pragi nabyła w drodze kupna normalnotorową kolejkę, wiodącą od zbiegu ulicy Pałackiego z ulicą Hawliczka przy użyciu ulicy Pałackiego i ulicy Koronnej do stacyi końcowej w Żyżkowie, położonej przy drodze skarbowej czarnokosteleckiej, którą to kolejkę wybudowano i puszczono w ruch na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. stycznia 1897., Dz. u. p. Nr. 36., przeto w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny przeuosi się na gminę królewskiego głównego miasta Pragi prawa i obowiązki, które co do wspomnianej kolejki wynikły z koncesyi dla gminy miasta Winohrady królewskie, a to z tem, iż w przyszłości postanowienia § 6., lit. b) i c) dokumentu koncesyjnego z dnia 10. maja 1899., Dz. u. p. Nr. 90. będą stosowały się także do wspomnianej kolejki.

Derschatta wlr.

148.

Ustawa z dnia 24. lipca 1908.,

dotycząca pozbycia i obciążenia przedmiotów należących do nieruchomości własności państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, aby pozbył względnie odstąpił w drodze zamiany następujące przedmioty, należące do nieruchomości własności państwa:

1. dawny budynek urzędowy Starostwa powiatowego w Bregencyi;

2. realności skarbowe w Wiedniu, I., Jakobergasse, Nr. or. 3 i 4, liczba wykazu hipotecznego 512 i 513;

3. częściowe przestrzenie z realności Nr. kat. 339/II w Pradze (obszar łązni Waclawa);

4. nieruchomości skarbowe w lasowych okręgach gospodarczych Werfen i Golling w Solnogrodzie, liczba wykazu hipotecznego 101, 139, 141 gminy katastralnej Torren, l. 71 gminy katastralnej Weissenbach, l. 46, 102 gminy katastralnej Reitsam, l. 26, 33 gminy katastralnej Scharten, l. 45, 51, 52, 63 gminy katastralnej Sulzau w wymiarze okrągło 14.140 hektarów.

Cenę uzyskaną z sprzedaży względnie dopłatę w razie zamiany należy zarachować jako dochód z pozbycia nieruchomości państwowej.

Artykuł II.

Upoważniam Mego Ministra skarbu, aby pozbył względnie odstąpił w drodze zamiany następujące przedmioty, należące do nieruchomości własności państwa, których używa zarząd wojskowy:

1. grunta dawnej dolnej kasarni w Mauer pod Wiedniem;

2. częściowe przestrzenie z placu mustry Schmelz w Wiedniu, a mianowicie z liczby wykazu hipotecznego 284 gminy katastralnej Breitensee, l. 730, 733, 747 gminy katastralnej Rudolfsheim i l. 551, 644 do 684, 738 gminy katastralnej Fünfhaus;

3. skarbową posiadłość na Laaerberg w Wiedniu, l. w. 112 księgi gruntowej Favoriten;

4. przedmioty wojskowe, liczba wykazu hipotecznego 1687 w Przemyślu (Ulica jagiellońska);

5. parcelę gruntową Nr. 93/4 w Ołomuńcu;

6. realności, należące do l. w. 490 i 1185 księgi gruntowej dla I. dzielnicy w Wiedniu;

7. skarbowy kompleks gruntów, należących do zakładów arsenalowych marynarki (dawny lazaret morski na Sacchetta) w Tryescie.

Cenę za przedmioty pozbyte na zasadzie tego artykułu należy oddać do rozporządzenia zarządu

wojskowego, względnie zarządu marynarki celem nabycia innych realności.

Artykuł III.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do pozbycia nieruchomości państwowych, których używa zarząd wojskowy a które temuż nie są już potrzebne, o ile wartość szacunkowa każdego poszczególnego przedmiotu nie przenosi kwoty 50.000 K, w czasie poczynszy od upływu terminu wyznaczonego w artykule IV. ustawy z dnia 30. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 94., a więc od dnia 1. stycznia 1909. do dnia 31. grudnia 1913., aż do ogólnej wartości 1,500.000 K i do oddania uzyskanej ceny do rozporządzenia zarządu wojskowego celem nabycia innych realności.

Również upoważniam Mego Ministra skarbu do zezwolenia w ciągu tego samego terminu na obciążenie służebnościami nieruchomości państwowych, których używa zarząd wojskowy, o ile obniżenie wartości przedmiotu, który ma być obciążony lub wartość prawa, które ma być nadane, nie przenosi w każdym poszczególnym wypadku kwoty 50.000 K.

Ogólna wartość służebności, które w ten sposób mają być przyznane, nie może przekraczać kwoty 800.000 K.

Gdyby zastrzeżono jednorazową odpłatę w zamian za pewną służebność, przyznaną na zasadzie tego artykułu, natenczas należy odpłatę tę oddać do rozporządzenia zarządu wojskowego.

Zapłaty powrotne, zastrzeżone z tego samego powodu, przypadają zarządowi wojskowemu tak długo, dopóki przedmiot obciążony pozostaje w jego używaniu.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Bad Ischl, dnia 24. lipca 1908.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Korytowski wkr.

